

ARA

Que la sort us acompanyi

La grossa de Nadal

Si un dia s'exigís, de manera exhaustiva, la propietat intel·lectual de tot el que ha generat l'univers *Star Wars*, algú es faria més multimilionari del que probablement ja és. La famosa frase "Que la sort us acompanyi", durant tants anys adherida als anuncis de la grossa de Nadal, és un esqueix de "Que la força us acompanyi", l'auguri que es desitgen els uns als altres a la saga galàctica de George Lucas. Per tots conegut com el Calb de la Loteria, aquest enigmàtic personatge va estar des del 1998 fins al 2005 repartint sort amb els acords del vals de Maurice Jarre per a *Doctor Jivago* de fons. Durant aquest període, l'actor -britànic nascut a Trinitat i Tobago i que no era calb sinó que es rapava cada any per a l'espot- tenia prohibit concedir entrevistes i participar en qualsevol altre anunci que no fos aquest. Des que el calb va fer-se fonedís, els anuncis de la Loteria de Nadal han continuat apostant per l'emotivitat, pels bons sentiments, per les històries de superació i de bon rotllo. Allò que en anglès i en llenguatge cinèfil s'anomena "*feel good movies*". La grossa de Nadal és un clàssic ineludible de la nostra cultura popular. Genera relat, genera tradició, genera entusiasme. I genera publicitat. En el nostre imaginari, el camp semàntic de la loteria hi juga un paper rellevant. La sort, la superstició, la juguesca, la picaresca, el desig de guanyar diners per poder-se retirar... Berlanga, l'esperpent, el Lazarillo... A Catalunya vam voler tenir loteria pròpia i la vam anomenar la Grossa de Cap d'Any. Ja sabeu, aquesta loteria que fa pocs dies assegurava que el millor per a l'ascens social és comprar dècims a veure si sona la flauta. Quin nivell.

Ulls de Tío Gilito

La publicitat del joc i les apostes és, en efecte, tot un món, un univers paral·lel en què se'ns inocula el virus de la sort, el desig de grimpar, les ànsies d'omplir-nos les butxaques. Els diners donen la felicitat, qui ho dubta? Quan es va formar el govern del PSOE i Unides Podem, van emprendre un arriscat camí prohibicionista de la publicitat de les cases d'apostes. No em sembla una mala iniciativa. Als ulls dels joves, com als ulls del Tío Gilito, les ninetes se'ls convertien en símbols del dòlar. ♦

TONI VALL

PERIODISTA